

[Ninn-Hansen.]

Friskoleforening. Dertil skal jeg sige, at det har vi ikke vendt os imod; vi har ikke på noget tidspunkt sagt, at det var forkert, at den højtærede undervisningsminister således søgte samråd med repræsentanten for en organisation, hvis formål netop er at hævde skolernes rettigheder og deres ønsker overfor lovgivningsmagten. Det, vi har påpeget — og på det punkt synes jeg ikke vi har fået noget svar fra den højtærede undervisningsminister — er, at nogle skoler står udenfor organisationen, og vi har ikke fået nogen begrundelse for, at disse skoler ikke skulle have adgang til at være med til at vælge den repræsentant, der skulle give den højtærede minister råd. Jeg synes, det ville være naturligt, at disse skoler fik mulighed for at være med til at bestemme, hvem den repræsentant skal være, der skal udtale sig også på deres vegne. Jeg har ikke i Dansk Friskoleforenings vedtægter kunnet finde nogen klarhed på dette punkt. Når betingelsen for at blive medlem af den sjællandske organisation er den, at man hører til den grundtvigske kreds, synes jeg i hvert fald ikke, vedtægterne giver mulighed for det, som jeg mener bør være gældende: at alle danske friskoler får adgang til at deltage i valget af denne repræsentant.

Den højtærede minister var iøvrigt inde på spørgsmålet om forskellen mellem de grundtvigske friskoler og de andre friskoler. Heroverfor vil jeg gerne sige til den højtærede minister, at det forekommer mig, der også i høj grad er nuancer indenfor de skoler, der ikke hører til den grundtvigske kreds. Men iøvrigt finder jeg anledning til at sige ministeren tak for, at ministeren vil opretholde den hidtidige praksis med hensyn til administrationen af tilskuddene til disse skoler. Jeg tror, at denne udtalelse om det hensyn, man fra lovgivningsmagtens og administrationens side vil tage til disse skoler, i hvert fald i første omgang vil virke stærkt beroligende både på skolerne og lærerne. Men jeg finder ikke bestemmelsen rigtig, fordi den meget let kan fortolkes på en sådan måde, måske af kommende ministre, at man for fremtiden indskrænker adgangen til at få tilskud for de skolers vedkommende, der afgiver en del af børnene til mellemskolerne. Om dette tal bliver

større eller mindre, ja, det er et spørgsmål om skolens udvikling, som ingen af os har noget kendskab til i dag. Men der er jo ikke noget urimeligt i, at mange børn fra friskolerne ønsker at gå over i mellemskolen, fordi der mange steder — man kan finde dette rigtigt eller urigtigt — stilles krav om en eksamen. Vi har altså ment, det var urigtigt at give den nugældende lovs § 1, som efter min mening er fyldestgørende, en tilføjelse, som kunne bevirke en sådan fortolkning. Men jeg takker den højtærede minister for, at man vil opretholde den hidtidige praksis.

Hvad angår vort ændringsforslag vedrørende kristendomsundervisning, har jeg slet ikke under udvalgsdrøftelsen fået det indtryk, at andre partiers repræsentanter har taget en stilling, der stod i modsætning til vor. Jeg har tværtimod, synes jeg, kunnet se, at der fra flere sider har været megen forståelse for det berettede ønske om, at man såvidt muligt fik overensstemmelse mellem de to skolelove. Jeg forstår ikke det ærede medlem hr. Kr. Juuls udtalelser om, at der her var tale om vinduespynt, for det er jo ikke tilfældet. Sagen er den, at vi søger at få en sådan overensstemmelse, selvfølgelig med henblik på, at det her drejer sig om en friskolelov; vi foreslår således her under ændringsforslag nr. 2, at § 5 får en sådan affattelse, at skolens styrelse kan træffe aftale om kristendomsundervisningen med en anden præst end sognepræsten. Det giver efter min mening en sådan frihed, er et sådant tegn på en fuldstændig liberal indstilling til dette spørgsmål, at det vil være helt urimeligt at sige, at man på noget punkt med denne bestemmelse har villet berøve friskolerne den frihed, de har krav på.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) var i denne forbindelse inde på at omtale friskolernes modsætningsforhold til den præst, der virkede i sognet. Ja, nu har vi for kort tid siden her fra talerstolen hørt det ærede medlem hr. Østergaard ved et spørgsmål til ministeren fremhæve den nære forbindelse, der er mellem folkekirken og frimenighederne. Jeg tror derfor, at man skal være meget forsigtig med at fremtvinge en forskel, der ikke alle steder er tilstede, og som man overhovedet ikke behøver at komme ind på, hvis skolens styrelse, hvilket vil sige forældrene, som jeg også fuldtud